

טל שקד ילד, על-אף מותך*

ירח

אמהות מתות פתאם עם בוא האביב
שקועות סביב במטות לבנות וארכות
מאד והנה נותר להעמיד פנים שיש לה
עוד ענין בארצות רחוקות, אולי שפות
ומלים חדשות, אבל אינה כשהיית;
אמנם הים עודנו מרחץ במלח, תלמי
השדה מסרקים אל הצפון, מרוממים
קלח אחר קלח, אך הירח אינו אותו
ירח וגם ריח הפרות החמיץ.
הייתי ילד לפני מותי ואחריו נותרתי
ילד, על-אף מותך

כובע הצמר

כל ימי החג הלכתי בכובע הצמר שלך
לארץ המסדרון הקר, הכאב עוד לא
עבר, אנחה חמקה מן החלון, נשמתך מתפוררת
לבי רועד בין דלת לדלת, ללא מבוא
וללא מוצא ואני מנסה לצקת מים אל תוך פיך הרך
כמו אפרוח תועה המשיב גרגירים אל קנה החטה,
טפה אחר טפה, עודך נושמת, ולא נשאתי
תפלה ולא בקשתי סליחה מאף אחד ולעולם
לא אבקש

* השירים לקוחים מתוך ספר בכתובים של גידו שכטר.

בַּחֲרָף, בְּמִשְׁךְ לַיְלוֹת רַבִּים, בְּבֵית הַקְּבָרוֹת,
נְחִירֵי עֲנָפִים מְפָרִיחִים שָׂדִים אַרוּרִים לְכָל
הַרוּחוֹת, בֵּין עוֹלָם אֶחָד לְעוֹלָם אַחֵר, אֲנִי
זוֹכֵר צְלֻזְלֵי חֲשָׁמַל, שְׁנֵי עוֹרְבִים מִתְרַסְקִים
בְּחֶלֶל, מְאֻבָּדִים כּוֹוֵן בֵּין גְּלָגַל עֵין אֶחָד
לְקֶצֶה הַמְּקוֹר, חֲלוּם בְּלֵהוֹת נֶגֶר מִבְּעַד אוֹר
לְבִנָּה, הָעוֹלָם מִתְהַפֵּךְ עַל בִּטְנוֹ וְנֵעַ, וּבִפְתָּח
לְבוּ יוֹשֶׁבֶת עֵצִים-אִשָּׁה, זוֹרַחַת לְנֹצַח בְּדָם
מְלֻאָכִים קְדוּשׁ, קְדוּשׁ. אֵךְ אֲנִי מוֹצֵא אוֹתָהּ
עוֹד, לֹא בַקֶּרֶה וְלֹא בְשֶׁאֵר הָעוֹנוֹת.

הרואין

.1

כָּל הַלַּיְלָה בְּעֵבְעֵתִי תַחַת עֵץ הַפְּקָאן,
הַחֲשֵׁךְ הַתְּמֵלֵא אֲוִיר חֶם, סָרַק
בְּסֻרְפָּדִים וּבְקוֹצִים אֶת הַבֶּשֶׂר הַתָּם,
בָּרָא אָדָם זָר בְּתוֹךְ גּוֹפִי, מִים מִתּוֹקִים
הַתְּגַלְגְּלוּ בֵּין עֵין לְעֵין, חֲלַחְלוּ אֶל
הַנְּקָבִים, הִנֵּה אֱלֹהִים מְעוֹרֵר חֲשָׁמַל
בֵּין הָעֵבִים, מִטִּיחַ הַרוֹאִין בְּמוֹרְדוֹת
הָעוֹרְקִים, צֹלַע נְבֻקְעָה מִתּוֹךְ צֹלַע,
בְּכִי שֶׁל תִּינוּק נִשְׁמַע עִם עֲלוֹת הַשַּׁחַר

.2

”באה מנוחה ליגע”, נתן אלטרמן

שְׁמֵי הַרוֹאִין הִלְהִיטוּ עָנָן
בְּעֵמֶק יִזְרְעֵאל וְאֲנִי שׁוֹכֵב עַל גְּבֻעָה
וְכָל טָפָה וְטָפָה מְבַקְעֵת
אֶת מִצְחֵי הַצּוֹהֵל, אֲנִי חֵי

וּנְשָׁמָע, וְחֹשֶׁרֶת אֲזַדְרֹכֶת סְגֻלָּה
וְרָדָה וְאָפְלוּ כְתֻמָּה מְטַפְטֶפֶת
שְׁטִיּוֹן, מִפְתָּה כְּבָרְקֶת, מוֹלִיכָה
הַזֵּיהַ וּבִלְבִי הַנִּפְלָא אֲמִי הַמְתָּה
עוֹדָנָה צוֹחֶקֶת.